

208-о. Тукъ ся испытва заминало то спореуъ тры Стоянія, ако е го направиль, ако е сгрѣшка, кое то е направиль, ако е волно, или не. Испытывамы съ ума си личности тѣ му, сиречь народа му, отечество то, рода му, воспитаніе то, тѣлосложеніе то, нравы тѣ, отношеніе то му, послѣ испытывамы нѣщо то, ако е было лесно, полезно, и време то, ако е и другъ пѣтъ правилъ исто то, какъ наѣбри време да го направи, съ каква надежда, отъ що ся подкани, гдѣ го направи, ако по случай, или самъ търсяше време и мѣсто, колкѣ вредѣ докара, и колко ше ся повреди и той, и проч. Сички тѣ тія, като ги приговоримъ добрѣ, сетнѣ писывамы по' нуждни тѣ кратко и съ отгѣненіе.

209-о. Писма съ горчиво укоряванѣ не ся писыватъ на пріятель, освенъ кога то искамы да си развалимъ пріятелство то. Горчива дума за малко нѣщо може да стане причина да изгубимъ пріятельа си.

210-о. Най нужно то дѣло на Риторика та е Судебно то, за да защитава своятъ правдѣ несредственно, или на друго недоволнаго чрезъ адвокатство. Тя гледа да изяви истинѣ тѣ и правдѣ тѣ, а не мысли за сетнѣшното пріятелство, ако остане, или не. А въ писма та струывамы на противъ; окаяывамы ся на пріятельа кратко, оставямы го самъ да познае вредѣ тѣ, и да ѣ отидати и проч. — Судебный видъ обычно има Слогъ Огневный, израженіе чисто и ясно, съ сила, и скоростъ, точностъ въ собственно то значеніе на речн тѣ, и въ законни тѣ пригледванія; защо отъ една речъ може да земн сила противникѣа, като не е добрѣ употребена. Далекѣ да е всяко украшеніе слова и искусство. Тойзи видъ има Карактеры, Жялобныя, Укорителныя, Обличителныя, Мъмрителныя, Хулителныя, Уплашителныя, и други подобны.